

Η πικρή αλήθεια για την Λιβύη. Τι κρύβεται πίσω από την διάλυση της χώρας

Δημοσιεύτηκε στις Τετάρτη, 14 Σεπτεμβρίου 2011 22:10 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share < 0 Tweet < 0 Email < 0 Share < New

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο Αξιολόγηση

Γράφει ο Υπτος (ε.α.) Ιωάννης Μπαλτζώης

Παρακολουθώντας τις καταγιστικές διεθνείς εξελίξεις των ημερών μας και τις τραγικές εξελίξεις σε ορισμένα από τα κράτη που δέχονται την ανηλεή επίθεση των παγκοσμιοποιητών και του κεφαλαίου μας δημιουργούνται απορίες και ερωτηματικά. Όπως π.χ. γιατί τόσο μένος και όλη αυτή η (Νατοική) εκστρατεία κατά της Λιβύης και του ηγέτη της **Συνταγματάρχη Καντάφι** και σχεδόν μηδενική αντίδραση για την Συρία, εκτός από κάποιες καταδικαστικές ανακοινώσεις ανούσιες και άνευ σημασίας; Τι παραπάνω έκανε η Λιβύη και τι ο ηγέτης της που ανάγκασε ορισμένες Δυτικές χώρες και τις ΗΠΑ να συμμετάσχουν στη επιχείρηση-νέα Σταυροφορία, όπως την ονόμασαν οι Λίβυοι;

Μέχρι και εισαγγελέας του Διεθνούς Δικαστηρίου επιστρατεύτηκε και να εκδώσει ένταλμα εναντίον του με την κατηγορία του εγκληματία πολέμου. Η απάντηση είναι απλή για εκείνους που διαβάζουν πίσω από τις γραμμές των φερέφωνων ΜΜΕ η μελετώντας κάποια στοιχεία, συνδυάζοντάς τα με γεγονότα και καταστάσεις και ιδιαίτερα με τα συμφέροντα του διεθνούς κεφαλαίου, των παγκοσμιοποιητών και της Νέας Τάξης πραγμάτων, που ηγούνται οι ΗΠΑ και ο Δούρειος Ίππος των στην Ευρώπη, η Αγγλία, καθώς και η Γαλλία του Σαρκοζί, που μύρισε χρήμα και έσπευσε, συνεπικουρούμενοι από τα κράτη των προθύμων, που ζητούν την εύνοια των ΗΠΑ, όπως η Ελλάδα και λοιπά ευρωπαϊκά και μη κράτη..

Ας εξετάσουμε λοιπόν την περίπτωση της Λιβύης, που είναι χαρακτηριστική και εξόχως αποκαλυπτική των προθέσεων των παγκοσμιοποιητών και φυσικά των μελλοντικών των προθέσεων και για άλλα κράτη στην ευρύτερη περιοχή της Μ. Ανατολής, Ασίας και εδώ είναι το ανησυχητικό και των Βαλκανίων, και της ανατολικής Ευρώπης. Εδώ να διευκρινίσουμε από την αρχή ότι δεν έχουμε καμία πρόθεση να γίνουμε ο συνήγορος του Καντάφι, ο οποίος έχει τα αμαρτήματά του και είναι πολλά, αλλά ας τον κρίνει ο λαός του, αλλά σκοπός μας είναι να παραθέσουμε γεγονότα, αλήθειες και προφανείς σκοπιμότητες, οπότε το συμπέρασμα βγαίνει αβίαστα και είναι διαφορετικό από αυτό που μας σερβίρεται. Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή:

Ο Καντάφι είναι ο τελευταίος ηγέτης μιας γενιάς μετρίων σοσιαλιστικών και παναραβικών επαναστατών που παραμένουν στην εξουσία μετά από την εξάλειψη του Νάσερ, που ανήλθε στην εξουσία πριν από 42 (ναι σαράντα δύο) χρόνια με αναίμακτη επανάσταση από έναν άρρωστο μονάρχη.. (Ήδη και ο Κάστρο έχει αποσυρθεί από τα πολιτικά δρώμενα της Κούβας). Σήμερα ο αρχηγός του κράτους στη Λιβύη δεν είναι ο Καντάφι, είναι ο σημερινός πρωθυπουργός της Λιβύης ο **Μπαγντάντι Μαχμουντί**, τον οποίο ουδείς από τα ΜΜΕ αναφέρει. Για δε τον Καντάφι όλοι αναφέρονται σαν τον ηγέτη της Λιβύης, χωρίς άλλο τίτλο, ούτε Πρόεδρος, ούτε πρωθυπουργός. Όποιος αναφέρει τον Καντάφι σαν ηγέτη της Λιβύης, είναι σαν να αποκαλεί τον Χιροχίτο ηγέτη της Ιαπωνίας. Τελικά ο Καντάφι είναι μόνο ο αρχιτέκτονας του σημερινού πολιτικού συστήματος της Λιβύης, που είναι ένα μείγμα από παναραβισμό, σοσιαλισμό και μίξη κάποιων ισλαμικών

θρησκευτικών αντιλήψεων. Η θέση του μοιάζει περισσότερο με εκείνη των ιδρυτών των ΗΠΑ και έχει περισσότερο έναν εθιμοτυπικό χαρακτήρα, είναι το πολιτικό κεφάλαιο που δημιούργησε την σημερινή Λιβύη, που παρακολουθεί τις εξελίξεις και εκφράζει τις απόψεις του για τα πολιτικά δρώμενα, που γίνονται αμέσως αποδεκτά από την κυβέρνηση της Λιβύης. Ο ρόλος του ομοιάζει με τον θρησκευτικό (και πολιτικό) ηγέτη του Ιράν, τον Αγιατολαχ Χαμενεϊ, με αρκετές διαφορές, αλλά είναι δύσκολο για μας να αντιληφθούμε την δομή διοίκησης και εξουσίας, ίσως ο όρος γκουρού της Λιβύης θα τον αντιπροσώπευε καλύτερα.

Ερχόμαστε τώρα στην έναρξη των γεγονότων και πως ξεκίνησαν. Μήπως ως συνέχεια των λοιπών εξεγέρσεων στην Βόρεια Αφρική; Οι ταραχές στη Λιβύη δεν ξέσπασαν εξ αιτίας μερικών νεαρών, που ζητούσαν αλλαγή, όπως έγινε στην Αίγυπτο ή την Τυνησία. Ξεκίνησε, όταν μια ομάδα με το όνομα **“Ισλαμικό Εμιράτο του Μπάρκα”** (το όνομα της πρώην βορειοδυτικής περιοχής της Λιβύης) έπιασε μερικούς ομήρους και σκότωσε δύο αστυνομικούς. Η εξέλιξη αυτή έχει την ιστορία της. Στις 18 Φεβρουαρίου 2011 μια ομάδα έκλεψε 70 στρατιωτικά οχήματα, αφού προηγουμένως είχε κάνει επίθεση στο λιμάνι της Βεγγάζης και σκότωσε τέσσερις στρατιώτες. Η εξέγερση λοιπόν ξεκίνησε στην πόλη της Βεγγάζης στην ανατολική Λιβύη, κοντά στην Αίγυπτο, που βρισκόταν τότε σε αναβρασμό και τα σύνορα δεν ελέγχονταν πλέον. Ο Ιταλός ΥΠΕΞ τότε εξέφρασε την ανησυχία του για την δημιουργία ενός “Ισλαμικού Εμιράτου της Βεγγάζης”, το οποίο θα μπορούσε να κηρύξει την ανεξαρτησία του, αλλά κανείς δεν έδωσε σημασία τότε. Από που λοιπόν προέρχονται αυτές οι ξαφνικές διαμαρτυρίες; Η απάντηση βρίσκεται στο γεγονός, ότι οι ομάδες αυτές, που χρηματοδοτούνται εδώ και δεκαετίες από τις Ηνωμένες Πολιτείες, βρήκαν μετά την Τυνησία και την Αίγυπτο την ευκαιρία, να θέσουν ολόκληρη τη Λιβύη υπό τον έλεγχό τους. Μια τέτοια ομάδα, που συνελήφθη πρόσφατα, αποτελούνταν από δεκάδες άτομα αλλοδαπής υπηκοότητας, που είχαν λάβει μέρος σε λεηλασίες και δολιοφθορές. Ακόμη στις ομάδες αυτές κυρίαρχο ρόλο είχαν και πυρήνες της Αλ Κάιντα, που υπήρχαν ήδη και δραστηριοποιούνταν ιδιαίτερα στην περιοχή της Βεγγάζης, που παραδοσιακά ήταν κατά του Καντάφι. Θυμάστε τον Καντάφι να φωνάζει ότι πίσω από όλα αυτά ήταν η **Αλ Κάιντα**; Είναι βέβαιο ότι η Αγγλία χρηματοδοτούσε έναν πυρήνα της Αλ Κάιντα στη Λιβύη για να δολοφονήσει τον Καντάφι.

Η κύρια ομάδα της αντιπολίτευσης είναι σήμερα το «Εθνικό Μέτωπο Σωτηρίας της Λιβύης» που χρηματοδοτείται από τη Σαουδική Αραβία, τη CIA και μυστικές υπηρεσίες της Γαλλίας, και συμπορεύτηκε μαζί με άλλες αντιπολιτευτικές ομάδες, που προαναφέραμε και που τελικά απετέλεσαν το «Εθνικό Συνέδριο της Λιβυκής Αντιπολίτευσης». Το Συνέδριο αυτό ανακήρυξε την «Ημέρα της οργής», η οποία με το «Εθνικό Μέτωπο Σωτηρίας της Λιβύης», όπως ονομάστηκε η οργανωμένη αντιπολίτευση βύθισε στις 17 Φεβρουαρίου, την Λιβύη στο χάος. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός, ότι διέθεταν από την αρχή αξιόλογο οπλισμό, εξ ου και οι επιτυχίες των στρατιωτικά στην αρχή, όπου αιφνιδίασαν τον κρατικό μηχανισμό και Στρατό της Λιβύης.

Πώς περνούσε η Λιβύη επί Καντάφι; Ας ρίξουμε μια ματιά στα δεδομένα. Πριν ξεσπάσει το χάος, η Λιβύη είχε χαμηλότερο ποσοστό κρατουμένων ακόμη και από την Τσεχική Δημοκρατία. Βρισκόταν στην 61η θέση. Η Λιβύη είχε το χαμηλότερο ποσοστό βρεφικής θνησιμότητας στην Αφρική. Ενώ στον υπόλοιπο κόσμο οι τιμές των τροφίμων συνεχώς αυξάνονταν, η κυβέρνηση της Λιβύης είχε καταργήσει όλους τους φόρους επί των τροφίμων. Οι Λίβυοι ήσαν πλούσιοι. Η Λιβύη είχε το μεγαλύτερο κατά κεφαλή εισόδημα στην Αφρική. Η κυβέρνηση φρόντιζε, ώστε ο καθένας να μπορεί να συμμετάσχει στην ευημερία. Ο πλούτος ήταν μοιρασμένος δίκαια. Στη Λιβύη ζούσαν λιγότεροι άνθρωποι κάτω από το όριο της φτώχειας από ότι στην Ολλανδία. Μια ρωσική αποστολή ιατρών, αναφέρει σε επίσημη αναφορά της προς τον πρόεδρο Medvedev ότι ελάχιστοι λαοί έχουν τόσες ανέσεις όσες ο λαός της Λιβύης. Η παιδεία είναι δωρεάν. Διαθέτουν πολύ καλά νοσοκομεία και δωρεάν περίθαλψη. Τα νέα ζευγάρια επιδοτούνται, παίρνουν 50.000 ευρώ άτοκο δάνειο, τα αυτοκίνητα κοστίζουν πολύ φτηνά, τα καύσιμα είναι επίσης φτηνά, οι αγρότες δεν φορολογούνται, κλπ. Ακόμη κι αν όλα αυτά είναι προπαγάνδα, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι ο Καντάφι έφερε νερό και δρόμους στην έρημο, κατασκευάζοντας το μεγαλύτερο αρδευτικό έργο στην ιστορία, αξίας \$33 δις, εκτός του οδικού συστήματος. Πως έγινε η Λιβύη τόσο πλούσια; Γιατί έχει πετρέλαιο και (το κυριότερο) δεν επέτρεπε σε ξένες εταιρείες να της το κλέβουν, όπως συμβαίνει στη Νιγηρία, μια χώρα, που σε μεγάλο βαθμό ελέγχεται από την Shell. Η Λιβύη δεν διαθέτει μόνο πετρέλαιο. Σύμφωνα με το ΔΝΤ, η κεντρική της Τράπεζα έχει περίπου 144 τόνους χρυσού στα θησαυροφυλάκια της. Με αυτόν τον θησαυρό, ποιος χρειάζεται τις διεθνείς Τράπεζες, ή το ΔΝΤ και τους κανόνες του;

Γιατί είναι οι ΗΠΑ τόσο εναντίον του Καντάφι; Γιατί ο Καντάφι ήταν και είναι η κύρια απειλή για την ηγεμονία των ΗΠΑ στην Αφρική,

επειδή προσπαθούσε να ενώσει την ήπειρο και να την φέρει σε αντίθεση με τις ΗΠΑ. Πράγματι, ο Καντάφι κατά καιρούς έχει κατηγορήσει τις ΗΠΑ, ότι δημιούργησαν τον ιό HIV (AIDS), ότι το Ισραήλ βρίσκεται πίσω από την δολοφονία του Martin Luther King και του John F. Kennedy, ότι οι απαγωγείς των αεροπλάνων της 9/11 είχαν εκπαιδευτεί στις Ηνωμένες Πολιτείες και πολλά άλλα. Επί τόσα χρόνια θεωρούνταν τρομοκράτης και μόνο τώρα τελευταία ανένηψε κατά τις ΗΠΑ, αφού αποζημίωσε τα θύματα της συντριβής του αεροπλάνου στο Λόκερμπι. Και ήταν όλα αυτά λόγος να «αναγκάσουν» τον ΟΗΕ να λάβει μια απόφαση απαγόρευσης πτήσεων (NOFLYZONE) για την Λιβύη, που αμέσως το NATO ανέλαβε να την υλοποιήσει, πραγματοποιώντας (και αυτό είναι παράβαση και παράνομο) αεροπορικούς βομβαρδισμούς που συνεχίζονται μέχρι σήμερα; Προφανώς όχι. Τότε τι άλλο υπάρχει που δεν αναφέρεται; Η εξήγηση ότι όλα έγιναν για το πετρέλαιο είναι σοβαρή αλλά όχι η μοναδική. Η χώρα παράγει μόλις το 2% του παγκόσμιου πετρελαίου. Το κενό μπορεί κάλλιστα να αναπληρωθεί από τα αποθεματικά της Σ. Αραβίας.

Στο διαδίκτυο κυκλοφορούν ευτυχώς ελεύθερα απόψεις, πληροφορίες και αλήθειες, που δεν υπάρχουν στα συμβατικά ΜΜΕ, αρκεί να έχεις την ικανότητα να τα αναζητήσεις και φυσικά την γνώση και την κρίση να ελέγξεις και να φιλτράρεις τον ωκεανό πληροφόρησης που υπάρχει. Αυτά λοιπόν που κυκλοφορούν και μετά από φιλτράρισμα, έχουμε την άποψη ότι δίδουν πειστική εξήγηση για τα τραγικά γεγονότα της Λιβύης και παραθέτουμε τα πιο σημαντικά: **Υπάρχει καταρχήν μια εκπληκτική συνέντευξη του Αμερικανού στρατηγού ε.α Wesley Clark** (πρώην ανώτερου Διοικητού του NATO στην Ευρώπη), που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο (με ήχο και εικόνα), όπου όπως λέει ο στρατηγός, το 2001 τον ενημέρωσαν (συνάδελφοί του Αμερικανοί Στρατηγοί) πως η Αμερική σκοπεύει στο άμεσο μέλλον να κηρύξει πόλεμο με το Ιράκ, τη Συρία, τον Λίβανο, τη Σομαλία, το Σουδάν, το Ιράν, και τη Λιβύη, χωρίς να ζητήσουν την άποψή τους (του Αμερικανικού Πενταγώνου), αλλά και χωρίς να τους δώσουν εξηγήσεις γιατί απεφάσισαν έτσι. Φυσικά κανένα εκ των ΜΜΕ δεν έδωσε σημασία στα φοβερά που κατήγγειλε ο στρατηγός. Τι κοινό λοιπόν έχουν αυτές οι χώρες; Σε τραπεζικό επίπεδο, καμία τους δεν αποτελεί μέλος της **Bank for International Settlements (BIS)**, που είναι ο πιο ισχυρός παγκόσμιος τραπεζικός οργανισμός. Αυτό το στοιχείο τις εξαιρεί από το μακρύ χέρι των ελέγχων της «κεντρικής τράπεζας των κεντρικών τραπεζών» της Ελβετίας.

Οι πιο ανυπότακτες όλων είναι η Λιβύη και το Ιράκ. Και οι δυο έχουν ήδη δεχτεί επίθεση. Και στις δύο οι ηγέτες των μπήκαν στο στόχαστρο για εξόντωση. Στο Ιράκ το πέτυχαν, στην Λιβύη προσπαθούν ακόμη, πλην όμως ο Καντάφι είναι σκληρό καρύδι. Και προσέξτε τώρα τα κοινά σημεία των δύο χωρών. Στο Examiner.com αναφέρεται πως 6 μήνες πριν οι ΗΠΑ μπουν στο Ιράκ, η χώρα είχε προχωρήσει στην αποδοχή ευρώ αντί δολαρίων για το πετρέλαιό της. Αυτή η κίνηση απειλούσε τη παγκόσμια κυριαρχία του δολαρίου ως «πετροδολάριο». Σύμφωνα δε με ρωσικά δημοσιεύματα, ο Καντάφι είχε ήδη ξεκινήσει προσπάθεια άρνησης του δολαρίου και του ευρώ και κάλεσε τις αφρικανικές και αραβικές χώρες να πουλάνε πετρέλαιο σε ένα νέο νόμισμα, το χρυσό δηνάριο. Μάλιστα προωθούσε την ιδέα μιας ενωμένης Αφρικής με 200 εκατομμύρια κατοίκους, που θα χρησιμοποιούσε αυτό το νέο νόμισμα. Οι μόνοι αντίθετοι στη πρόταση του ήταν η Νότιος Αφρική και ο επικεφαλής του Αραβικού Συνδέσμου. Αυτή η πρωτοβουλία θεωρήθηκε ως η μεγαλύτερη απειλή για την οικονομική σταθερότητα του πλανήτη, τόσο από τις ΗΠΑ όσο και από την ΕΕ, δηλαδή για την Νέα Τάξη πραγμάτων και τους παγκοσμιοποιητές. Όπως αναφέρει ακόμη το Market Oracle, η κεντρική τράπεζα της Λιβύης είναι 100% κρατική. (Για την Τράπεζα της Ελλάδος μήπως γνωρίζουμε σε ποιον ανήκει το πλειοψηφικό πακέτο;). Η κυβέρνηση τυπώνει το δικό της χρήμα (δηνάριο) μέσω της δικής της τράπεζας. Η χώρα είναι αυτάρκης, διαθέτει πόρους, είναι κυρίαρχη, και συνεπώς μπορεί να ορίζει την οικονομική της μοίρα. Το μεγάλο πρόβλημα των τραπεζικών Καρτέλ της παγκοσμιοποίησης είναι ότι για να κάνουν δουλειές με τη Λιβύη, πρέπει να περάσουν από τη κεντρική της τράπεζα, και το εθνικό της νόμισμα, στα οποία όμως δεν έχουν καμιά επιρροή. Για αυτό και η διάλυση αυτής της τράπεζας μπορεί να μην αναφέρεται στις ομιλίες του Ομπάμα και του Σαρκοζί, αλλά σίγουρα αποτελεί βασικό λόγο για την επίθεσή τους στον Καντάφι.

Σύμφωνα με άρθρο της Asia Times του 2002, «οι κανόνες της BIS εξυπηρετούν απλά το ιδιωτικό τραπεζικό σύστημα, ακόμη και εις βάρος των εθνικών οικονομιών. Η BIS κάνει στα εθνικά τραπεζικά συστήματα αυτό που το ΔΝΤ κάνει στα εθνικά νομισματικά καθεστώτα. Οι εθνικές οικονομίες που πέφτουν θύμα της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, δεν εξυπηρετούν πλέον τα εθνικά συμφέροντα». (Κάτι μας θυμίζουν όλα αυτά τελευταία). Η άποψη του διεθνούς κεφαλαίου και φυσικά της BIS είναι ότι αν μια κυβέρνηση δανειστεί από δική της κεντρική τράπεζα, αυτό οδηγεί σε πληθωρισμό. Αν δανειστεί όμως από ξένες τράπεζες ή από το ΔΝΤ, αυτό δεν ισχύει. Στη πραγματικότητα όμως όλες οι τράπεζες τυπώνουν τα χρήματα που δανείζουν, είτε είναι ιδιωτικές, είτε κρατικές. Το περισσότερο καινούργιο χρήμα σήμερα προέρχεται από τραπεζικό δανεισμό. Αν το δανειστείς από κρατική κεντρική τράπεζα, είναι σχεδόν πάντα χωρίς επιτόκιο, και αυτό αποδείχθηκε ότι μειώνει το κόστος των δημοσίων προγραμμάτων κατά 50% (μέσο όρο).

Έτσι ακριβώς λειτουργεί το σύστημα της Λιβύης του Καντάφι. Και έτσι εξηγείται το πώς η Λιβύη βρίσκει χρήματα για δωρεάν εκπαίδευση και δωρεάν ιατρική περίθαλψη. Έτσι μπορεί και δίνει στα νέα ζευγάρια άτοκα δάνεια ύψους \$50.000. Και έτσι βρέθηκαν τα \$33 δισ. που έφτιαξαν το πελώριο αρδευτικό έργο στη έρημο και πολλά άλλα.

Άρα, ο πόλεμος είναι για το πετρέλαιο ή για τις τράπεζες; Μπορεί και για τα δυο. Μπορεί και για το νερό. Αν διαθέτεις ενέργεια, νερό, και άφθονη πίστωση για να δημιουργήσεις υποδομές, τότε ένα κράτος δεν χρειάζεται ξένους δανειστές. Και αυτή είναι η απειλή που προκαλεί η Λιβύη. Το να δείξει στον κόσμο τι είναι δυνατόν να γίνει. Και όχι μόνο για την ίδια την Λιβύη. Ο Καντάφι πήγε να δείξει τον δρόμο και σε όλη την Αφρική. Και για αυτό έπρεπε να τιμωρηθεί και μάλιστα παραδειγματικά. Ο Καντάφι, αυτός ο ηγέτης, ο ανυπότακτος, ο απρόβλεπτος, ο τρομοκράτης (για την Δύση), ο επαναστάτης (για τους φίλους του), ο λαϊκιστής, ο δικτάτορας, ο ψυχασθενής και τόσοι άλλοι χαρακτηρισμοί, που ακολουθούν την εμβληματική αυτή μορφή της Λιβύης (ανάλογα από ποια γωνία τον βλέπεις), που άλλαξε την μορφή της περιοχής και από συνονθύλευμα φυλών με αντιπαλότητες μεταξύ των δημιουργήσε κράτος, με τα χαρακτηριστικά που προαναφέραμε (καλά και κακά). Τι ήταν (ακόμη όμως ζει και βασιλεύει τουλάχιστον στην Τριπολιτάνα) ο Καντάφι θα το κρίνει ο λαός του και η αμείλικτη ιστορική καταγραφή. Η επιχείρηση όμως κατά της Λιβύης (που δυστυχώς συμμετέχει και η πατρίδα μας) είναι παράνομη, προσχηματική και ιμπεριαλιστική. Δεν είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα που επικαλούνται οι «Σταυροφόροι», όπως τους ονομάζει ο Καντάφι. Έχω ζήσει στην Μέση Ανατολή για πάνω από τρία χρόνια και θέλω να πιστεύω ότι αντιλαμβάνομαι σε κάποιο βαθμό την νοοτροπία, την κουλτούρα και τις αντιλήψεις των ανθρώπων αυτών. Οι εξεγέρσεις λένε γίνονται στο όνομα της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Καλά ποιον ρώτησαν οι Αμερικανοί και οι ηγέτες της Νέας Τάξης πραγμάτων αν οι αραβικοί πληθυσμοί θέλουν την δημοκρατία της Δύσης; Τον τρόπο ζωής των; Την θρησκεία, τον πολιτισμό των; Ε λοιπόν να είστε σίγουροι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των αράβων τα απορρίπτει όλα αυτά, μετά βδελυγμίας. Τι θέλουν; Τον δικό τους τρόπο ζωής, διακυβέρνησης, πολιτισμού και να τους αφήσουν ήσυχους, κάτι που δεν θα γίνει τελικά. Το κακό δυστυχώς στην περιοχή θα συνεχιστεί. Και όσο για την Λιβύη δυστυχώς η χώρα αυτή θα διαιρεθεί τουλάχιστον σε δύο μέρη, μετά ή άνευ Καντάφι. Στην ανατολική περιοχή, την Κυρηναϊκή, με πρωτεύουσα την Βεγγάζη και την δυτική περιοχή, την Τριπολιτάνα, με πρωτεύουσα την Τρίπολη. Δεν είναι εύκολο να σηκώνεις κεφάλι στο θηρίο.

Ας δούμε τι συμβαίνει γύρω μας. Τίποτα δεν είναι τυχαίο και όλα έχουν εξήγηση, έχουν σχεδιασμό, έχουν οργάνωση. Και πολλές φορές τα

σχέδια αποτυγχάνουν, για αυτό τον σκοπό υπάρχει λόγος να είμαστε ενημερωμένοι, να είμαστε ενωμένοι και να αντιδρούμε, όπως και όσο μπορούμε.

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ / Πηγή